

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă Privind abrogarea
art. 46² din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

Analizând propunerea legislativă Privind abrogarea art. 46² din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (b462/06.08.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/3836/18.08.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D714/19.08.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare abrogarea art. 46² din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează impozitul specific pe cifra de afaceri datorat de persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze naturale.

2. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

4. La **titlu**, din considerente de redactare, propunem înlocuirea termenului „Privind” cu termenul „pentru”.

5. Referitor la soluția legislativă propusă prin proiect, de **abrogare a art. 46² referitor la impozitul specific pe cifra de afaceri pentru persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze naturale**, semnalăm faptul că aceasta nu poate fi analizată în mod izolat, întrucât Codul fiscal cuprinde, între altele,

dispoziții care fac trimitere expresă la acesta și care reglementează efecte fiscale ale aplicării sale.

Astfel, trebuie avut în vedere că, potrivit art. 45 alin. (21), contribuabilii care intră sub incidența art. 46² sunt exceptați, pe perioada aplicării acestor prevederi, de la aplicarea art. 18¹. Ca urmare a abrogării art. 46², această excepție va înceta, astfel încât, în măsura în care art. 18¹ este încă aplicabil la data producerii efectelor abrogării, contribuabilii care îndeplinesc condițiile prevăzute de acesta vor intra sub incidența art. 18¹, aspect care trebuie avut în vedere la instituirea normelor tranzitorii.

Totodată, art. 45 alin. (21¹) stabilește obligații privind păstrarea în patrimoniu a anumitor active și prevede, în cazul nerespectării acestor obligații, recalcularea impozitului specific pe cifra de afaceri și, după caz, perceperea creanțelor fiscale accesorii, făcând referire expresă la prevederile art. 46² alin. (2).

De asemenea, semnalăm că art. 45 alin. (21²) conține o trimitere expresă la prevederile art. 46² alin. (2), iar alin. (22) face referire la aplicarea art. 46² în cazul membrilor grupului fiscal. În consecință, și aceste dispoziții trebuie verificate și, după caz, corelate în mod corespunzător cu soluția legislativă propusă.

În acest context, semnalăm și faptul că, potrivit art. 25 alin. (4) lit. v) din Codul fiscal, sunt nedeductibile la calculul rezultatului fiscal cheltuielile reprezentând impozitul specific pe cifra de afaceri determinat conform art. 46¹ și 46²; astfel, în cazul abrogării art. 46², este necesară **corelarea trimiterii la acest articol în cuprinsul art. 25 alin. (4) lit. v)**, pentru a asigura coerența normativă a Codului fiscal.

În consecință, abrogarea art. 46² impune verificarea și, după caz, **modificarea dispozițiilor de lege lata** din Codul fiscal care conțin trimiteri la acesta, pentru evitarea menținerii unor norme devenite lipsite de obiect sau susceptibile de interpretări neunitare.

Pe de altă parte, apreciem că se impune stabilirea în mod expres a regimului aplicabil **situațiilor fiscale constituite anterior datei abrogării**, prin instituirea, după caz, a **unor dispoziții tranzitorii corespunzătoare**, astfel încât abrogarea art. 46² să nu genereze incertitudini sau necorelări cu privire la obligațiile fiscale aferente perioadelor în care acesta s-a aflat în vigoare, inclusiv cele privind recalcularea și declararea impozitului, păstrarea activelor, tratamentul fiscal al costurilor excedentare ale îndatorării reportate, precum și situația contribuabililor care aplică un an fiscal modificat, în măsura în care aceste aspecte pot produce efecte și ulterior încetării aplicării acestui articol.

6. În ceea ce privește intrarea în vigoare a proiectului, semnalăm faptul că propunerea legislativă nu cuprinde o dispoziție specifică distinctă privind **intrarea în vigoare** a legii. Astfel, potrivit art. 4 **alin. (1)** din Codul fiscal, care prezintă incidență pentru situația de față, acesta *„se modifică și se completează prin lege, care intră în vigoare într-un termen de minimum 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I”*.

În aceste condiții, se **impune completarea propunerii** legislative cu o dispoziție referitoare la intrarea în vigoare, printr-un articol distinct, marcat **ca art. II**, articolul unic urmând **să devină art. I**.

Privitor la conținutul acestei dispoziții, atragem atenția inițiatorilor faptul că forma actuală a art. 46² **alin. (10)** prevede deja că dispozițiile articolului *„se aplică până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv, respectiv ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2027 inclusiv”*.

Prin urmare, se impune clarificarea momentului de la care operează abrogarea art. 46² și a raportului acesteia cu termenul de aplicare prevăzut la alin. (10) al aceluiași articol, eventual prin analizarea oportunității **instituirii unei norme derogatorii de la prevederile art. 4 alin. (1)** din Codul fiscal.

7. Totodată, semnalăm că abrogarea art. 46² produce consecințe asupra aplicabilității **art. II din Ordonanța Guvernului nr. 3/2025 pentru modificarea și completarea art. 46² din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**. Acest articol constituie o dispoziție de sine stătătoare, neîncorporată în Codul fiscal, care reglementează termenul de constituire a garanției prevăzute la art. 46² alin. (16), precum și consecințele nerespectării acestei obligații. Întrucât art. II nu este vizat în mod expres de proiect, se impune corelarea prevederilor sale cu soluția de abrogare preconizată.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 768/25.08.2026